

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 537/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Oľgou Šomplákovou, Námestie slobody 19, Humenné, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 1 Pv 504/18/7702-16 z 11. júna 2019 v spojení s uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresného dopravného inšpektorátu pod ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 z 26. marca 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola
2. augusta 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]

[REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pv 504/18/7702-16 z 11. júna 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie okresnej prokuratúry“) v spojení s uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresného dopravného inšpektorátu (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) pod ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 z 26. marca 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie okresného riaditeľstva“).

2. Vec sťažovateľky bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a 17. októbra 2019 pridelená sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 rozvrhu práce bola predbežne prejednaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Rastislav Kaššák a Miloš Maďar.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením okresného riaditeľstva ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 z 11. decembra 2018 bolo podľa § 199 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Trestné stíhanie vo veci bolo začaté v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorej účastníčkou a poškodenou stranou bola sťažovateľka. Skrátene vyšetrenie v predmetnej veci bolo ukončené napadnutým rozhodnutím okresného riaditeľstva, ktorým bolo trestné stíhanie vo veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpené na prejednanie priestupku, pretože výsledky skrátene vyšetrenia preukazujú, že nejde o trestný čin, ale o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Okresná prokuratúra napadnutým rozhodnutím zamietla sťažovateľkou podanú sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu okresného riaditeľstva podľa § 193 ods. 1 písm. c)

Trestného poriadku. Predmetné právoplatné rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní sťažovateľka v ďalšom napadla svojim podaním zo 17. júna 2019 označeným ako žiadosť o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní vrátane postupu policajta a prokurátora, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, a o preskúmanie postupu prokurátora v priebehu trestného konania doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Krajská prokuratúra v Prešove svojim listom zo 4. júla 2019 písomne vyrozumela sťažovateľku o tom, že príkaz generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 6/2017 z 12. mája 2017 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadosti o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní bol zrušený a taktiež že podľa § 33 ods. 1 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podanie sťažovateľky nie je podnetom na postup podľa zákona o prokuratúre. Zároveň bola sťažovateľka vyrozumená, že podľa § 31 ods. 5 zákona o prokuratúre nie je možné domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v trestnom konaní a ani preskúmania zákonnosti postupu prokurátora v trestnom konaní vrátane postupu spočívajúceho v preskúmaní postupu policajta v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania podľa Trestného poriadku. V ostatnom podala sťažovateľka sťažnosť ústavnému súdu.

4. Meritum argumentácie sťažovateľky je založené na jej nesúhlase s výsledkom trestného konania vedeného v súvislosti s udalosťou dopravnej nehody, ktorej bola účastníčkou a poškodenou. Sťažovateľka je toho názoru, že súdny znalec, ktorý bol do konania pribratý pre účely posúdenia jej zranení, nemal oprávnenie na posudzovanie neurologických ťažkostí, ktoré utrpela. Sťažovateľka k tomuto tvrdí: „... znalecký posudok, na základe ktorého bola táto trestná vec postúpená na priestupkové konanie, nie je zákonným dôkazným prostriedkom. Bol vypracovaný znalcom, ktorý nemá oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti zodpovedajúcej zraneniam sťažovateľky. Je nezákonný aj s poukazom na cit. ust. Trestného zákona a preto nelegitímny na posúdenie zranenia sťažovateľky v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou.“ V dôsledku uvedeného „Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 zo dňa 26.03.2019, ktorým bola podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku táto trestná vec postúpená na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru

v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát v Humennom na prejednanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch odôvodnené znaleckým posudkom č. 20/2019 zo dňa 10.03.2019 vypracovaným znalcom [REDACTED] je nezákonné.“.

5. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľky... na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR právoplatným uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 zo dňa 26.03.2019 a uznesením Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 504/18/7702 - 16 zo dňa 11.06.2019 porušené bolo.

Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom ČVS: ORP-108/DI-HE-2018 zo dňa 26.03.2019 a uznesenie Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 504/18/7702 - 16 zo dňa 11.06.2019 sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom.

Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov konania vo výške 346,26 eur... “

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Konanie pred ústavným súdom upravuje zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

10. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej

moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým rozhodnutím okresného riaditeľstva

14. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

15. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (IV. ÚS 115/07, I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06, III. ÚS 42/07).

16. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

17. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie okresného riaditeľstva bolo predmetom prieskumu okresnou prokuratúrou, ktorá aj napadnutým rozhodnutím podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla sťažovateľkou podanú sťažnosť. Pre rozhodnutie ústavného súdu v časti namietaného porušenia označeného základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým rozhodnutím okresného riaditeľstva je teda podstatné, že existoval „iný orgán verejnej moci“, na ktorý poukazuje čl. 127 ods. 1 ústavy. To vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým rozhodnutím okresného riaditeľstva. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti nemá ústavný súd danú právomoc, preto ju bolo potrebné v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde].

III.2 K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým rozhodnutím okresnej prokuratúry

18. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany

ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, v danom prípade iné orgány verejnej moci, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov v rámci im zverených kompetencií legislatívne vymedzených. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

19. Súčasťou obsahu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom tejto ochrany (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, I. ÚS 110/07, III. ÚS 2/09 a iné).

20. Skutkové a právne závery orgánov verejnej moci rozhodujúcich o právnych prostriedkoch nápravy a ochrany práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody zaručeného v ústave alebo v medzinárodných zmluvách o ľudských právach a základných slobodách (III. ÚS 38/05, III. ÚS 278/06).

21. Z relevantnej časti napadnutého rozhodnutia okresnej prokuratúry vyplýva:

„Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti podozrivému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní je povinný vykonať dokazovanie v rozsahu zabezpečujúcom zistenie skutkového

stavu veci bez dôvodných pochybností, teda bez takých pochybností, ktoré majú za následok to, že rozhodujúci orgán v konečnom dôsledku nemôže nadobudnúť vnútorné presvedčenie o správnosti a zákonnosti prijímaného rozhodnutia.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy zistené zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností, prípadne jednotlivito a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov neznamena možnosť ľubovôle zo strany orgánov činných v trestnom konaní, pretože rozhodnutie musí byť založené na logickom úsudku, vyplývajúcom zo starostlivého uváženia dôkazov, získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Z pohľadu právnej teórie je trestný čin definovaný komplexom objektívnych a subjektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú skutkovú podstatu konkrétneho trestného činu.

Zhromaždené dôkazy vo vyšetrovacom spise skutkovo a právne náležite vyhodnotil poverený príslušník PZ, pričom s odôvodnením jeho rozhodnutia sa stotožňujem v plnom rozsahu, pričom rozhodnutie povereného príslušníka PZ o postúpení veci OR PZ, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom na prejednanie priestupku o bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch považujem za zákonné.

Je nepochybné, že vodička [REDAKOVANÉ] porušila jednotlivé ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov tak, ako sú uvádzané v odôvodnení uznesenia povereného príslušníka o postúpení veci na prejednanie priestupku.“

22. Z napadnutého rozhodnutia okresného riaditeľstva v podstatnom vyplýva:

«Na základe vykonaného skráteného vyšetrovania, na základe dokumentácie dopravnej nehody, výpovedí svedkov, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zázpisu o dychových skúškach, výpisu z evidenčnej karty vodiča, no hlavne na základe znaleckých posudkov z odboru doprava cestná a zdravotníctvo, bolo preukázané, že dopravnú nehodu zavinila vodička [REDAKOVANÉ] a to tak, že dňa 18.10.2018 o 15:20 h viedla vozidlo [REDAKOVANÉ] po ul. [REDAKOVANÉ], označenej ako vedľajšia

cesta, smerom od ul. [REDACTED], kde na križovatke s ul. [REDACTED] nerešpektovala dopravnú značku P2 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, bez zastavenia vošla do križovatky, následkom čoho došlo k zrážke s vozidlom [REDACTED], ktoré po jednosmernej ulici [REDACTED] označenej ako hlavná cesta, viedla vodička [REDACTED], kde vozidlo [REDACTED] po zrážke zišlo mimo cestu a narazilo do betónového stĺpu elektrického vedenia. Pri dopravnej nehode vodička, [REDACTED] utrpela ľahké zranenia s dobou liečenia cca 14 dní, vodička [REDACTED] utrpela ľahké zranenia s dobou liečenia 3-4 dni. Vodičky alkoholické nápoje požité nemali.

Vodička, [REDACTED], svojím konaním porušila ustanovenia § 3 ods. 1, 2 písm. b, § 4 ods. 1 písm. c, § 20 ods. 1, s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. c/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čím zavinila dopravnú nehodu.

Podľa ustanovenia § 3 / Zákona NR SR Č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník cestnej premávky

- ods. 1/je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.
- ods. 2/je ďalej povinný
- písm. b/ poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, je vodič povinný

- písm. c/ venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare.

V zmysle § 137 ods. 2/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je:

- písm. c/ také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku.

Na základe uvedených skutočností bolo preukázané, že v danej veci sa nejedná o trestný čin, ale že vodička, [REDAKOVANÉ], svojím konaním porušila ustanovenia § 3 ods. 1, 2 písm. b, § 4 ods. 1 písm. c, § 20 ods. 1, § 137 ods. 2 písm. c/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čím sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. g/ Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.»

23. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia okresnej prokuratúry (v spojení s dôvodmi vyplývajúcimi z napadnutého rozhodnutia okresného riaditeľstva) ústavný súd konštatuje, že okresná prokuratúra konala v medziach svojej právomoci a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona, ktoré interpretovala a aplikovala v súlade s ich obsahom, jej úvahy sú logické, legitímne a právne akceptovateľné. Jej postup bol v súlade so zákonom a ústavne konformný.

24. V rámci posúdenia trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 157 a § 158 Trestného zákona, ku ktorým došlo v súvislosti s vedením motorového vozidla, je v rámci objektívneho zistenia skutkového stavu veci (§ 119 ods. 2 Trestného poriadku) najrelevantnejším dôkazným prostriedkom znalecké skúmanie, a to z odboru cestnej dopravy a odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie/traumatológie. Svedecké výpovede majú v tomto ohľade len podpornú funkciu. Úlohou znalca z odboru cestnej dopravy bolo posúdiť príčinu nehodového deja, čo sa aj stalo a ako vinníčka dopravnej nehody bola označená [REDAKOVANÉ], ktorá v súvislosti s vedením motorového vozidla mala ako vodič motorového vozidla porušiť § 3 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c) a § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Úlohou znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie/traumatológie bolo posúdiť rozsah zranení a určiť, čo bolo ich príčinou a ich príčinnú súvislosť s nehodovým dejom. Súdny znalec [REDAKOVANÉ] vo svojom znaleckom posudku č. 20/2019 v jeho posudkovej časti detailne a precízne, zohľadňujúc aj výpovede samotnej poškodenej, a to v konfrontácii s lekáarskymi správami, ozrejmil aj to, prečo sťažovateľka nemohla utpieť v súvislosti s dopravnou nehodou aj otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice

a taktiež vysvetlil, prečo mohla utrpieť, resp. utrpela pomliaždenie tváre vľavo ľahkého stupňa. Na podklade identifikovaných zranení znalec určil aj dobu liečenia v trvaní 3 až 4 dní s tým, že zranenia si nevyžadovali žiadnu dobu práceneschopnosti. Z takto vykonaného dokazovania orgány činné v trestnom konaní zistili absenciu objektívnej stránky trestného činu v podobe následku, ktorý predpokladá skutková podstata prečinu podľa § 157 Trestného zákona (teda ľahkú ujmu na zdraví s predpokladanou dobou liečenia najmenej sedem dní) a vec z dôvodu tejto skutočnosti postúpili na prejednanie priestupku. Vychádzajúc z § 13 ods. 2 Trestného poriadku (rovnako tak aj § 123 ods. 4 Trestného poriadku) je akékoľvek poškodenie zdravia viazané kumulatívne aj na splnenie požiadavky negatívneho ovplyvnenia obvyklého spôsobu života dotknutej osoby, pričom táto skutočnosť nebola v predmetnej veci taktiež naplnená. Teda skutok bol aj v rámci požiadaviek vyplývajúcich z § 119 ods. 1 písm. a) a e) Trestného poriadku náležite objasnený a orgány činné v trestnom konaní neopomenuli vykonať žiaden dôkazný prostriedok na objasnenie skutkového deja potrebného pre konečné rozhodnutie.

25. V konfrontácii s námietkami sťažovateľky dožadujúcej sa ďalšieho znaleckého skúmania, jej námietok spočívajúcich v spochybňovaní orgánmi činnými v trestnom konaní vykonaného dokazovania, ako aj ňou priložených znaleckých posudkov z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia kontrolingu a financií a lekárskeho úradu, ktorými sa snaží poukázať na škodu, ktorú utrpela na majetku a zdraví, ústavný súd *a priori* poukazuje na to, že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľ'a trestného činu (IV. ÚS 55/09, IV. ÚS 180/09).

26. V ďalšom ústavný súd akcentuje, že mu neprináleží vyjadrovať sa k právnej podstate skutočností, na podklade ktorých bola alebo nebola vyvozená trestnoprávna zodpovednosť určitej osobe, ani hodnotiť a „vážiť“ jednotlivé argumenty s cieľom skúmať ich primeranosť/dôvodnosť, resp. to, či sú/nie sú postačujúce na záver o trestnoprávnej

zodpovednosti. Úlohou ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti je skúmať iba ústavne kautely postupu orgánov verejnej moci a z nich plynúce závery vyjadrené v jednotlivých individuálnych právnych aktoch z pohľadu toho, či neprekračujú rámec ich ústavnej udržateľnosti. Ústavný súd teda nie je možné vnímať ako tzv. skutkový súd, ktorý by vykonával dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci.

27. Navyše, k sťažovateľkou navrhovanému znaleckému skúmaniu z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie je potrebné uviesť, že by bolo v okolnostiach danej veci irelevantné, pretože úlohou tohto znalca by bolo posúdenie príčinnosti páchatel'a v nadväznosti na záver o jeho trestnoprávnej zodpovednosti, nie posudzovanie neurologických zdravotných ťažkostí, na ktoré je oprávnený znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia neurológie. Pribratie znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie do konania by bolo potrebné hlavne vtedy, ak by vinník dopravnej nehody bol pod vplyvom návykovej látky, k čomu však v posudzovanom prípade nedošlo.

28. Ústavný súd napokon poukazuje aj na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby proti nej na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva na inú právnu ochranu (II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03).

29. Vzhľadom na uvedené ústavný súd túto časť ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

30. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu